

Overtrædelser af de deri givne Forstrifter. Udvalget har ment, at det vilde være hensigtsmæssigt at benytte denne Lejlighed til at stærpe Straffelovens Bestemmelser, navnlig om Skade paa Ejendom ved Hjælp af Sprængstoffer. De nuværende Straffebestemmelser i Straffeloven om Ødelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Ejendom gaar jo kun ud paa Straf af Bøder eller Fængsel. Da Straffeloven blev givet, var det ikke blevet meget almindeligt, at Bestadigelse af fremmed Ejendom skete ved saadanne Midler som Sprængstoffer. Det er heldigvis heller ikke blevet almindeligt her i Landet endnu; men der er dog Steder, hvor det ikke er ualmindeligt, og det forekommer Udvalget naturligt, at man tager Hensyn til, at det, som sker i vore Nabolande, meget let kan ske ogsaa hos os. Der anvendes nu i ikke ringe Omfang Sprængstoffer, dels for at udbrede Skrækt og Rædsel hos Befolkningen, dels for at intimidere Autoriteter, dels for at hævne sig enten paa Personer, Selskaber eller eventuelt paa Myndigheder. Det ejendommelige ved Sprængstoffer her er jo netop det, at man med forholdsvis ringe Midler kan anrette en betydelig Ødelæggelse. Noget saadant er ikke, som det synes, forudsat i Straffeloven; der findes ikke i den Straffebestemmelser, som ere adækvate til de Forbrydelser, der her er Tale om. Udvalget har ment, at det vilde være naturligt og rigtigt at indføre Straffebestemmelser, svarende til dem, der gælde for Ildspaaføttelse, thi om der end ikke altid opstaar Ildsvaade ved Anvendelse af Sprængstoffer, kan der dog være en lige saa stor Fare forbunden med Anvendelsen af dem; den Ødelæggelse, der derved kan fremkaldes, kan være lige saa stor, lige saa omfangsrig som ved Ildspaaføttelse, og derfor kan det være naturligt at indføre Straffebestemmelser svarende til dem, der gælde for denne Forbrydelse. Det er dette, der foreslaas i Ændringsforslaget under Nr. 17, som i det hele svarer til almindelig borgerlig Straffelovs § 280, alene med Undtagelse af, at der er sat Ordet „betydeligt“ i Stedet for „udstrakt“. Man kan jo nemlig ved Ildspaaføttelse meget let være udsat for, at Ødelæggelsen kan tage en Udstrækning, som ingen i Forvejen kunde drømme om, men det samme gælder ikke om Sprængstoffer, thi hvor farlige og ødelæggende de end kunne være, er deres Omraade dog ret begrænset. Udvalget har derfor ment, at det vilde være rigtigt at sætte Ordet „betydeligt“ i Stedet for Straffelovens Udtryk. — Dernæst har Udvalget foreslaaet Ændringen under Nr. 19. Om dette Ændringsforslag skal jeg bemærke, at Lovforslaget jo, som jeg

før nævnte, sætter Straf for den, som overtræder de deri indeholdte Bestemmelser. Til disse Bestemmelser hører jo ogsaa den, at den Mand, der paa lovlig Maade har erhvervet et Sprængstof derved, at han har faaet Politiets Attest for, at det kan betros ham, og i Henhold dertil har købt det, ikke maa sælge eller paa anden Maade afhænde det til andre. Gør han det, straffes han, men den Mand, der modtager det af ham, kan efter Lovforslaget ikke straffes. At Modtageren begaar en ulovlig Handling ved at erhverve Sprængstoffet paa den Maade, er utvivlsomt; thi naar Lovforslaget bestemmer, at ingen maa erhverve disse Sprængstoffer uden ved en paa Grundlag af Attest fra Politiet stet Henvendelse til dem, der ere autoriserede Forhandlere eller Fabrikanter, er det givet, at deri ligger, at enhver anden Maade at erhverve Sprængstoffet paa, bortset fra Indførsel fra Udlandet, strider mod Loven. Det er altsaa klart nok, ogsaa efter Lovforslagets Affattelse, at den Mand, der saaledes erhverver Sprængstof, begaar en ulovlig Handling, men han vilde dog ikke, uden at det udtrykkelig siges i Loven, kunne straffes for denne Handling; og dog bør han straffes, thi det er netop den allerfarligste Overtrædelse af Loven: at erhverve Sprængstof paa anden Maade end ad den Vej, med hvilken Kontrol kan føres. Disse Bemærkninger gælde ogsaa om Indførsel af Sprængstoffer fra Udlandet; det er utilladeligt at indføre dem fra Udlandet uden at have erhvervet speciel Tilladelse dertil, som det er udtrykt i Lovforslagets § 5. Smidlertid, man kan jo ikke absolut forebygge en saadan Indførsel, idet der kan finde Smugleri Sted. Smugleren vil, hvis han bliver greben, blive straffet, men overfor den, til hvem han overlader Sprængstoffet, er der ingen Straffebestemmelse i Lovforslaget. Det kunde da tænkes, at adskillige vilde indsmugle Sprængstoffer, naar de ere forarbejdede til Miner og Patroner, der ikke ere saa vanskelige at transportere ind i Landet, og derefter overlade dem til Folk, der ville gøre ulovlig Brug deraf. Men selvfølgelig bør saadanne Folk straffes. Man tilsigter altsaa ved Ændringen Nr. 19 at udvide Straffebestemmelserne for de i Loven udtrykkelig nævnte Overtrædelser til saadanne, som ere saa nær beslægtede med de nævnte Tilfælde, at de nødvendigvis bør være samme Straf undergivne. Men man kunde indvende: Er det ikke unaturligt at sætte en saadan Bestemmelse ind paa dette Sted, er det ikke ligesom at indsmugle den i Loven, thi der siges i Forvejen ikke noget om, at et saadant Forhold er strafbart. Hertil maa svares: at saaledes